

Kraków 11 maja.

W Sobotę czwarty gościnny występ pana Rychtera. *Iwan Groźny*, Tolstoja.

* * *

W Poniedziałek zamiast zapowiedzianej operetki: „Piękna Helena“, która nie mogła być przedstawioną z powodu słabości pani Ćwiklińskiej, odegrano wodewil „Dwaj złodzieje.“ Znakomitym jak zwykle był pan Eker w roli Bertranda.

* * *

W dniu 8 maja, artyści teatru krakowskiego zebrałi się na scenie przystrojonej w kwiaty i transparenta, by złożyć powinszowanie imienin Dyrektorowi teatru. Pan Podwyszyński jako reżysser sceny przemówił w kilku słowach w imieniu artystów podnosząc zasługi p. Koźmiana około dobra sceny i wyrażając życzenie, aby jak najdłużej opiekował się z troskliwością i gorliwością teatrem krakowskim. Następnie wręczył prześliczny wazon porcelanowy jako pamiątkę od grona artystów sceny krakowskiej.

Dyrektor podziękował serdecznie zebranym artystom za ten objaw życzliwości, jaki co rok w dniu Jego imienin okazują mu artyści, ciesząc się zwłaszcza z tego, że może im powiedzieć, że w tym roku nie może nikomu nic zarzucić w zaniedbanii się lub opieszłości pełnienia obowiązków. W końcu wyraził radość, że w gronie artystów ujrzał i pana Rychtera, który swemi występami uświetni zakończenie kursu zimowego teatralnego.

Orkiestra wojskowa odegrała pięknego marsza.

* * *

Wyszło w osobnem odbiciu sprawozdanie z komisji konkursowej na rok 1876.

* * *

Słyszeliśmy o wznowieniu wybornej komedii Fredry (ojca) „Damy i Huzary“, w której w roli Anieli wystąpi p. Sławska uczennica p. Rychtera.

* * *

Pan Rychter chcąc zadość uczynić żądaniom publiczności, która pragnie go ujrzeć w jego znakomitej kreacji „Wujaszka całego świata,“ ukaże się także w tej komedii.

* * *

W Niedzielę odbyło się u dyrektora teatru p. Koźmiana pierwsze posiedzenie komisji konkursu dramatycznego na rok 1877. Skład komisji jest następujący: przewodniczący p. Koźmian, pp. Estreicher, Kłobukowski, Podwyszyński (reżysser), Edward hr. Raczyński, Lucyan Siemieński, Sokołowski, Ignacy Skrochowski, Szukiewicz, Stanisław Tomkiewicz. Do komisji należą także ofiarodawcy: hr. Franciszek Łubiński, hr. Artur Potocki, hr. Jan Zamoyski, ks. Marcelli Czartoryski.

Fundusz konkursu składa się na r. 1877: 1) z pozostałych z poprzedniego konkursu 600 złr., 2) z corocznie przeznaczanych na czas istnienia obecnej Dyrekcyi przez hr. Artura Potockiego 200 złr., 3) z przerna-

czonych na r. 1877 przez Dyrektora Koźmiana 100 złr., zatem suma ogólna wynosi tak jak w zeszłym roku 900 złr.

Wszczęła się dyskusya nad oznaczeniem warunków konkursu na rok 1877. P. Koźmian postawił wniosek, aby w tym roku przeznaczyć nagrodę 600 złr. tylko dla komedii współczesnej lub dramatu współczesnego, pp. Estreicher i Szukiewicz byli temu przeciwni i przemawiali za usunięciem wszelkich ograniczeń. P. Sokołowski twierdził, iż nie można wykluczać dramatu historycznego polskiego, że loicznie będzie zatem jeżeli mają być ograniczenia, przypuścić w tym roku do tej nagrody tylko komedye i odnośny postawił wniosek. W dyskusyi wyczerpującej omówiono ściśłą łączność konkursu z teatrem mianowicie krakowskim, i główny cel tego konkursu, to jest wydobywanie sztuk scenicznie praktycznych mogących przez dłuższy czas utrzymać się na scenie i zastąpić tłumaczenia z obcych języków, a następnie wykazano, iż po kilku ostatnich konkursach, w których przeważały dramata historyczne, dobra, oryginalna komedya jest najważniejszą obecnie potrzebą szczególnie dla teatru krakowskiego. Poczem przystąpiono do głosowania nad wnioskami. Przedtem jednak przewodniczący nadmienił na zapytanie p. Estreichera, iż o ile mu wiadomo, wynagrodzenie w tym roku zasługującej na to komedyi odpowiadałoby najwięcej życzeniom ofiarodawców. W głosowaniu większość otrzymał wniosek pana Sokołowskiego. Następnie toczyła się dyskusya nad nagrodą za sztuki ludowe i oznaczono ją w kwocie 300 złr., lecz na wniosek p. Estreichera postanowiono, iż w razie nieprzyznania nagrody 600 złr., jeżeli komisya uzna to za potrzebne, dołączy z powyższej sumy 100 złr. do 300 złr., stanowiących nagrodę za sztukę ludową.

W skutek tych uchwał naznaczono następujące

WARUNKI

Konkursu dramatycznego Krakowskiego na r. 1877:

1) Nagrodę 600 złr. otrzyma najlepsza zdaniem komisji komedya osnuta na tle współczesnem lub historycznem, zapewniająca cały wieczór w trzech aktach.

2) Nagrodę 300 złr. otrzyma najlepsza zdaniem komisji sztuka ludowa ze śpiewami lub bez śpiewów. Gdyby nagroda 600 złr. nie została przyznana, a komisya uznała to za potrzebne, podwyższy nagrodę o sto reńskich z pozostałego funduszu.

3) Komedye i sztuki ludowe zalecone przez komisję do grania otrzymują 10% tantiemy od czystego dochodu za każde przedstawienie, lecz mogą być grane tylko za zezwoleniem autora.

Utwory winny być nadsyłane pod adresem Dyrektora teatru p. Koźmiana w teatrze przed 1szym Stycznia 1877 r. Jednak do 15 Stycznia 1877 r. komisya przyjmować będzie nadsyłane utwory, lecz po tym ostatecznym terminie przyjmować ich nie będzie. Imię i nazwisko autora winny być dołączone w zapieczętowanej kopercie. Komisya rozpocznie swoje prace 1go Stycznia 1877 r. a wyrok wydanym zostanie najpóźniej z końcem lutego 1877 r.

Skład komisji jest następujący: przewodniczący Dyrektor Koźmian, pp. Estreicher, Kłobukowski, Podwyszyński (reżysser), Edward hr. Raczyński, Lucyan Siemieński, Maryan Sokołowski, Ignacy Skrochowski, Szukiewicz, Stanisław Tomkiewicz. Do komisji należą także ofiarodawcy: hr. Franciszek Łubiński, hr. Artur Potocki, hr. Jan Zamoyski, ks. Marcelli Czartoryski.

Zastrzeżenia uczynione na poprzednich konkursach krakowskich co do sztuk drukowanych, granych lub odrzuconych przez komisję, obowiązują nadal.

Komisya uprasza o nadsyłanie czytelnych rękopismów.

Wiadomości artystyczne.

W Odessie jak donosi miejscowy „Wiadnik“ zawiązało się towarzystwo akcyjne, którego celem jest utrzymanie w Odessie stałego towarzystwa artystów dramatycznych i opery. Ogólna cyfra potrzebnego do tego kapitału, nie będzie podobno przewyższać sumy 100 tysięcy rubli, które zebrane być mają przez wypuszczenie akcji 50cio rublowych.

We Lwowie na benefis utalentowanej artystki pani Teofili Nowakowskiej przedstawiono komedye Sardou: „Nitka jedwabiu.“

Towarzystwo dramatyczne poznańskie zakończyło swój zimowy kurs operetką ludową: „Krakowiacy i Górale“ i udało się na krótki czas do Kalisza następnie ma zjechać do Warszawy.

Wyszedł we Lwowie zbiorek poezyj „Z zapomnianych dróg“ pana Teofila Szumskiego.

Reżysseryą przedstawienia amatorskiego w Warszawie na dochód p. Piaseckiego zajmuje się pan Zygmunt Sarnecki

Tegoroczna paryzka wystawa sztuk pięknych mieć będzie kilka obrazów naszych malarzy. Pan Julian Maszyński warszawianin, w Paryżu zamieszkały, dał na nią swoje dwa płótna: „Szlachcic na pokucie“ i scenę z powieści Kałkowskiego: „Grób Nieczui.“ Pan K. Alchimowicz również przysłał do Paryża z Monachium dwa obrazy.

Do Warszawy przybył dyrektor Fliege ze swoją orkiestra, w celu dawania tamże koncertów, przez całe lato.

Nr. porządkowy 115.

TEATR KRAKOWSKI.

We Czwartek dnia 11 Maja 1876 r.

Trzeci gościnny występ

JÓZEFA RYCHTERA

Komedia w 4 aktach, prozą przez Al. Hr. Fredrę napisana:

PAN JOWIALSKI

Pani SŁAWSKA uczennica p. J. RYCHTERA wystąpi w roli Szambelanowej.

OSOBY:

Pan Jowialski — — — —	Pan Rychter.	Janusz — — — —	Pan Roman.
Pani Jowialska, jego żona —	Pani Wolska.	Ludmir — — — —	Pan Sobiesław.
Szambelan Jowialski, ich syn —	Pan Eker.	Wiktor — — — —	Pan Jankowski.
Szambelanowa, jego żona —	Pani Sławska.	Lokaj I. — — — —	Pan Kwakiewicz.
Helena, córka Szambelana z pierwszego małżeństwa — — —	Pani Parznicka.	Lokaj II. — — — —	P. Wojciechowski.

Rzecz dzieje się na wsi, w domu p. Jowialskiego.

CENA MIEJSC: Łoża parterowa lub 1^{go} piętra 6 zlr. — Łoża drugiego piętra 4 zlr. — Fotel w sześciu pierwszych rzędach 1 zlr. 50 cent. — Krzesło 1 zlr. — Krzesło do łoży parterowej lub 1^{go} piętra 2 zlr. — Krzesło numerowane na Balkonie w pierwszych dwóch rzędach 1 zlr., w następnych 80 cent., w dalszych 70 cent. — Parter 60 cent. — Galeria 30 cent.

Początek o godzinie wpół do ósmej.